

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

"Μην σκληρύνετε τις καρδιές σας"

Μερικές φορές το Άγιο Πνεύμα μιλά γλυκά και απαλά σ' εμάς μ' έναν προσωπικό τρόπο, αναφορικά με κάποια πράγματα στη ζωή μας, που χρειάζονται διόρθωση, έτσι ώστε να συμμορφωνόμαστε σύμφωνα με την εικόνα του Ιησού. Η αγάπη στη φωνή Του είναι αλάνθαστη και ελκύει την άμεση και πρόθυμη ανταπόκρισή μας. Και μερικές φορές η φωνή του Αγίου Πνεύματος έρχεται προς εμάς με μεγαλύτερη δύναμη, ακόμη και σαν μια αυστηρή προειδοποίηση *"Σήμερα, εάν ακούσετε την φωνή του Θεού, μην σκληρύνετε τις καρδιές σας..."* (Εβρ. 3: 7-8). Αυτό επαναλαμβάνεται ακόμη δυο φορές: *"Προσέξτε...μην σκληρύνετε τις καρδιές σας"* (3:1, 15, 4:7).

Ένθερμοι χριστιανοί ζώντας σήμερα, αντιμετωπίζουμε μεγάλους πειρασμούς, όχι τόσο ώστε να χάσουμε την πίστη μας, όπως την έχασαν οι γιοι Ισραήλ περιπλανώμενοι στην έρημο για σαράντα χρόνια, αλλά να ξεφύγουμε από τη μεγάλη κλίση που έχουμε και να συμμορφωθούμε με την εικόνα του Ιησού που τόσο αγαπούμε (Ρωμ. 8:29). Ιδιαίτερα, δεν πρέπει να χάσουμε την ευαίσθητη συνείδηση ως προς το τι ευαρεστεί περισσότερο το Θεό. Ο Ιησούς είπε: *"...Εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ'Αυτόν"* (Ιωαν. 8:29). Και ο Πατέρας θα μπορούσε να πει σε διάφορες περιπτώσεις: *"Αυτός είναι ο αγαπημένος Μου Υιός, στον Οποίο ευαρεστούμαι"*. Ο Ιησούς είχε μια τέλεια καρδιά.

Κάθε πιστός, εάν δεν προσέξει, δύσκολα θα συνειδητοποιήσει ότι μπορεί σταδιακά να εξομοιωθεί με την αμαρτωλή κοινωνία, με αποτέλεσμα τη σκλήρυνση της καρδιάς του. Αυτό μπορεί να φανερωθεί, καθώς γινόμαστε πιο επιεικείς με αμφισβητούμενα πράγματα, πιο ανεκτικοί ως προς αυτά που αποφεύγαμε σαν αμαρτία, λιγότερο προσεκτικοί ως προς την αποφυγή ακόμη και της εμφάνισης του κακού (Α΄ Θεοσ. 5:22), λιγότερο ευσυνείδητοι στο να υποστηρίξουμε βιβλικές αρχές, λιγότερο επιρρεπείς στην αυταπάτηση και περισσότερο στην μαλακότητα. Ίσως βρούμε τον εαυτό μας με λιγότερη εμπιστοσύνη στην καθοδήγηση και την προμήθεια του Θεού, βασιζόμενοι μάλλον στους τρόπους και στα μέσα του κόσμου, ή ίσως να νοιώθουμε λιγότερο έντονα και να βοηθάμε λιγότερο γενναιόδωρα όταν μαθαίνουμε για ανάγκες φτωχών και αβοήθητων, είτε είναι κοντά μας, είτε γύρω στον κόσμο.

Επιπλέον, πρέπει να προσέχουμε όταν απορρίπτουμε μεν τις μεγάλες αμαρτίες, αλλά σταδιακά, η συνείδησή μας μπορεί να γίνει λιγότερο ευαίσθητη και η καρδιά μας λιγότερο τρυφερή προς τη φωνή του Αγίου Πνεύματος, όσον αφορά το τι θεωρούμε "μικρότερες αμαρτίες", εάν τις αναγνωρίζουμε σαν αμαρτίες καν. Στο βαθύτερο πυρήνα του "είναι" μας, θα μπορούσε να συμβεί μια σκλήρυνση.

Πρέπει να οδηγούμαστε από το Λόγο του Θεού στο: *"Με κάθε φύλαξη φύλαγε την καρ-*

διά σου επειδή, απ' αυτή προέρχονται οι εκβάσεις της ζωής" (Παρ. 4:23). *"Δες, αγάπησες αλήθεια στην καρδιά, και στα ενδομυχα θα με διδάξεις σοφία"* είπε ο Δαβίδ στον άγιο Θεό μας (Ψαλ. 51:6) και μετά μετανόησε. Χρειάστηκε ο απλός λόγος του Ιησού για να προσέξει η εκκλησία της Εφέσου, ότι είχαν χάσει την πρώτη τους αγάπη από την καρδιά τους (Αποκ. 2:4). Εξωτερικά υπήρξαν πολλά να σχολιαστούν, αλλά εσωτερικά υπήρχε μία σκληρότητα και ο Ιησούς έδωσε μία προειδοποίηση ότι εάν δεν υπήρχε διόρθωση, θ' ακολουθούσαν θλιβερές συνέπειες.

Ρωτάω τον εαυτό μου: *"Πώς μπορώ ν' αγαπώ τον Ιησού με το ανάλογο πάθος, αν επιτρέπω στην καρδιά μου να σκληρύνει; Πώς μπορώ να κλάψω μέσα από την καρδιά μου για αναζωπύρωση; Πώς μπορώ να κλάψω για τους χαμένους;"* Μακάρι όλοι μας να συμμορφωθούμε πιο πολύ με την απαλή, υπάκουη καρδιά του Ιησού!

Ας *"προτρέπουμε ο ένας τον άλλον κάθε μία ημέρα ξεχωριστά,.... για να μη σκληρυνθεί κάποιος από μας από την απάτη της αμαρτίας"* (Εβρ. 3:13) και μακάρι ν' αρχίσουμε να εξετάζουμε και να ταπεινώνουμε τον εαυτό μας και να μετανοούμε από ό,τιδήποτε οδηγεί στη σκληρότητα της καρδιάς.

Όταν είπες: *"Ζητείστε το Πρόσωπό Μου"*, η καρδιά μου είπε για Σένα: *"Το Πρόσωπό Σου, Κύριε, θα ζητήσω"* (Ψαλ. 27:8).

Νέα ζωή από τη θανατική ποινή

"Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Σε διαβεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο» (Λουκ.23:43)

Βλέπουμε δύο διαφορετικές ανταποκρίσεις προς τον Ιησού από τους δύο ληστές που σταυρώθηκαν δίπλα Του : Ο ένας βλαστήμησε, ο άλλος πίστεψε (Λουκ. 23:39-42). Σίγουρα χαιρόμαστε για τη μεταστροφή του ενός και τα λόγια του Χριστού προς αυτόν : *«Σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο»* (εδ.43). Σήμερα, όπως και τότε, ο Ιησούς σώζει όσους πραγματικά μετανοούν, ακόμα και την τελευταία ώρα της ζωής τους.

Ένα τέτοιο άτομο ήταν ο Λέστερ Εζελ, που ήταν στη φυλακή καταδικασμένος σε θάνατο. Όταν ο ποιμένας της εκκλησίας, που πήγαινε όταν ήταν παιδί, τον επισκέφτηκε στη φυλακή, ο Λέστερ του είπε, *«έκανες ταξίδι 1000 χλμ για μένα; Πραγματικά δεν το βάζεις κάτω, ε;»* Αν και ο Λέστερ δεν δεχόταν το μήνυμα του Ευαγγελίου, ο ποιμένας τού έδωσε μία Καινή Διαθήκη και τον παρακάλεσε να

τη διαβάσει.

Αργότερα ο Λέστερ έγραψε διάφορα γράμματα στον ποιμένα. Στο πρώτο γράμμα τον πληροφορούσε για τη μετανοιά του. Στο τελευταίο του γράμμα έγραφε : *«Όταν λάβεις αυτό το γράμμα εγώ δεν θα είμαι στη ζωή. Θα έχω πληρώσει για το κακό που κάποτε έκανα. Όμως θέλω να ξέρεις ότι με τη μικρή Καινή Διαθήκη που μου έδωσες και με τη χάρη του Θεού, οδήγησα 47 ανθρώπους στη σωτήρια γνώση του Ιησού Χριστού. Σ' ευχαριστώ που δεν τα παράτησες μαζί μου»*

Όταν μιλάμε στους ανθρώπους για τον Ιησού Χριστό, ας μην ξεχνάμε ότι μερικοί μπορεί να μετανοήσουν ακόμα και στο τέλος της ζωής τους. Έτσι ποτέ να μην προκαθορίζουμε την εξέλιξη και ποτέ να μην τα παρατάμε. Όταν γνωρίζουμε εμείς το Χριστό τότε θα πρέπει να θέλουμε διακαώς και οι άλλοι να Τον γνωρίσουν.

Μάθε να εκτιμάς τις δύσκολες μέρες. Οι προκλήσεις που συναντάς στο δρόμο σου ας διεγείρουν την ενεργητικότητά σου. Καθώς περπατάς σε ανώμαλα εδάφη μαζί Μου, η πεποίθησή σου να στηρίζεται στο ότι μαζί μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το οτιδήποτε. Αυτή η γνώση αποτελείται από τρία στοιχεία: τη σχέση σου μαζί Μου, τις υποσχέσεις του Λόγου Μου και τις προηγούμενες εμπειρίες σου πάνω σε δύσκολες καταστάσεις που υπερνίκησες στο παρελθόν.

Κοίταξε πίσω στη ζωή σου και δες πώς σε βοήθησα να ξεπεράσεις δύσκολες μέρες. Αν μπεις στον πειρασμό να σκεφτείς *«ναι αλλά αυτό ήταν τότε και τώρα αντιμετωπίζω κάτι διαφορετικό!»*, θυμήσου Ποιός είμαι ΕΓΩ ! Παρόλο που εσύ και οι καταστάσεις της ζωής σου μπορεί ν' αλλάξουν δραματικά, Εγώ παραμένω αναλλοίωτος μέσα στο χρόνο ως την αιωνιότητα, Αυτή είναι η βάση της πεποίθησής σου. Μέσα στην Παρουσία Μου να ζεις, να κινείσαι και να υπάρχουν.

Χρειαζόμαστε την υπερφυσική δύναμη του Αγίου Πνεύματος

Ζούμε σε μια εποχή κρίσης. Τα προβλήματα του κόσμου δεν είναι μόνον οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά, οικολογικά και μορφωτικά. Είναι και πνευματικά! Τι μπορεί όμως να επιστρέψει αυτή την ηθικά ξεπεσμένη και βαθιά νυχτωμένη από την αμαρτία γενιά πίσω στο Θεό; Η αδύναμη εκκλησία μας πρέπει να επιστρέψει στα παλιά της μονοπάτια. Είναι ώρα για την εκκλησία να ξυπνήσει. Ο Χριστός έρχεται σύντομα. Η αντίστροφη μέτρηση του Θεού έχει αρχίσει και σύντομα θα τελειώσει.

Τώρα είναι η ώρα να εκζητήσουμε το πρόσωπο του Θεού, ν' ακούσουμε τη φωνή Του και να υπακούσουμε στο θέλημά Του. Ακόμη ψάχνει να βρει έναν άνθρωπο που ν' ανεγείρει το περίφραγμα και να σταθεί στη χαλάστρα (Ιεζ. 22:30). Ψάχνει για ανθρώπους που θα ντυθούν με τη δύναμή Του και θα μιλήσουν με την εξουσία Του. Χρειαζόμαστε ανθρώπους μ' ένα αυθεντικό άγγιγμα από τον Ουρανό για να μπορέσουμε ν' ανταποκριθούμε στους καιρούς που ζούμε. Ο Θεός μας και ζει και είναι δυνατός!

Πρέπει να μάθουμε πώς να συνεργαζόμαστε με τους ηθικούς και πνευματικούς νόμους του Θεού. Χρειαζόμαστε ανθρώπους που θα περπατούν μόνο προς την κατεύθυνση του Θεού. Ο κόσμος περιμένει και ο Θεός περιμένει για εκείνον, που είναι πρόθυμος να πληρώσει το κόστος και ν' ακολουθήσει πλήρως το Μεγάλο Αρχηγό σε μια ένδοξη μάχη προς το τέλος για τη δόξα του Θεού.

Δεν υπάρχουν σύντομοι δρόμοι ή πνευματικά παζάρια. Πρέπει να ταπεινώσουμε τον ε-

αυτό μας, να προσευχηθούμε, να εκζητήσουμε το πρόσωπο του Θεού και να επιστρέψουμε από τις πονηρούς μας οδούς (Β' Χρον. 7:14). Θα χρειαστεί όμως μια πνευματική αφύπνιση για να υπερνικήσουμε την ηθική μας παρακμή.

Μια μεγαλειώδης κίνηση του Αγίου Πνεύματος του Θεού είναι αυτό που χρειαζόμαστε πάνω από κάθε τι. Η αναζωπύρωση είναι η μόνη θεραπεία για την αρρώστια της πνευματικής αδιαφορίας. Η έκχυση του Αγίου Πνεύματος είναι το κλειδί των ευλογιών. Χωρίς αυτήν, παραμένουμε αδρανείς και στάσιμοι. Χρειαζόμαστε ένα νέο ταρακούνημα από το Θεό σήμερα. Εννιά φορές ο ψαλμωδός, στον Ψαλμό 119, ζήτησε από το Θεό να τον αφυπνίσει. Αυτό ήταν ακριβώς που χρειαζόταν και που έψαχνε. Εάν εκείνος το χρειαζόταν, πόσο μάλλον εμείς σήμερα!

Η δύναμη του Θεού δεν είναι μόνο δυνατή, αλλά και υποσχόμενη (Πράξ. 2:38-39). Έχουμε εντολή να γεμίζουμε με το Άγιο Πνεύμα (Εφεσ. 5:18). Πρέπει να είμαστε συνδεδεμένοι με τη μεγάλη γεννήτρια της δύναμης του Θεού. Χρειαζόμαστε την υπερφυσική δύναμη του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας. Είναι ικανός να μας δώσει θάρρος. Μπορεί να μας κάνει μάρτυρες. Μπορεί να ανοίξει τ' αυτιά και τα μάτια μας. Μπορεί να λύσει τη γλώσσα μας. Μπορεί να μας δώσει αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια (Γαλ. 5:22-23).

Ο Θεός δεν επιθυμεί να ζούμε μια άνοστη ζωή. Μπορεί να είμαστε όχι μόνο γεννημένοι απ' το Άγιο Πνεύμα, αλλά και γεμάτοι απ'

Αυτό. Εάν το ζητήσουμε, τότε η δύναμη Του για να κερδίζουμε ψυχές, θα είναι και δική μας δύναμη. Πρέπει να γνωρίζουμε τη βαθύτερη ζωή μέσα στο Πνεύμα. Μπορούμε να ζήσουμε τη σταυρωμένη ζωή αρκεί να την θέλουμε (Γαλ. 2:20).

Η κύρια ανάγκη των ημερών μας, είναι για χριστιανούς γεμάτους από το Άγιο Πνεύμα! Ο Θεός επιθυμεί να στείλει τη δύναμή Του από ψηλά και να μας απελευθερώσει από τον εαυτό μας κι από τις αμαρτίες μας. Αυτό που λείπει όμως απ' τη ζωή πολλών χριστιανών, είναι η δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Μπορούμε να γίνουμε αν εμείς το θελήσουμε, πνευματικοί γίγαντες, γεμάτοι από σφρίγος και ζωτικότητα. Μακάρι ο Θεός να μας χαρίσει μια καινούργια συνάντηση μαζί Του! Μπορούμε να γίνουμε γίγαντες για το Θεό, συνειδητοποιώντας τη δύναμή Του και τις ευλογίες Του.

Η μεγαλύτερή μας ανάγκη είναι για περισσότερο Θεό, περισσότερη δύναμη Αγίου Πνεύματος, περισσότερη νηστεία και προσευχή. *"Τότε, το φως σου θα εκλάμψει σαν την αυγή..."* (Ησα. 58:8). Μακάρι το χάραμα αυτής της καινούργιας μέρας να έρθει σύντομα να μας βρει, και *"τότε, το φως σου θα ανατέλλει μέσα στο σκοτάδι, και το σκοτάδι σου θα είναι σαν μεσημέρι. Και ο Κύριος θα σε οδηγήει πάντοτε, και θα χορταίνει την ψυχή σου μέσα σε ανομβρίες, και θα παχύνει τα κόκαλά σου και θα είσαι σαν κήπος που ποτίζεται, και σαν πηγή νερού, που τα νερά της δεν στερεύουν"* (Ησα. 58:10-11). Μακάρι ο Θεός να στείλει αυτές τις ευλογίες σ' εμάς, σήμερα.

Αφιερωμένοι σε Ιεραποστολές μέσα από την Αγάπη για τον Ιησού Χριστό

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο Συγγραφέας και ο Οδηγός των ιεραποστολών. Όποιος έχει σωστή στάση μαζί Του και μένει μέσα Του, θα είναι έτοιμος να γνωρίσει και να πράξει το θέλημά Του. Απλά είναι θέμα τού να είσαι αρκετά κοντά Του να ακούς τη φωνή Του και με αυτό τον τρόπο αφιερωμένος σ' Εκείνον και στην αγάπη Του, ώστε να είσαι έτοιμος να κάνεις το θέλημά Του. Η συνολική σχέση του Χριστού με τον καθένα μας είναι αυστηρά προσωπική.

«Με αγάπησε και έδωσε τον Εαυτό Του για μένα» (Γαλ. 2:20). Η σχέση μου μαζί Του είναι τελείως προσωπική. Έδωσε τον Εαυτό Του λύτρο για μένα και εγώ είμαι δικός Του, να ζω για Εκείνον και τη δόξα Του. Έχει φουσήξει την αγάπη Του στην καρδιά μου και Τον αγαπώ. Μου λέει ότι, σαν μέλος του σώματός Του, με χρειάζεται για την υπηρεσία Του και με αγάπη παραδίνω ευχαρίστως τον εαυτό μου σ' Εκείνον. Δεν θέλει τίποτε περισσότερο από το να πω αυτά και στους άλλους και να τους αποδείξω πόσο μας αγαπά και πόσο μας κάνει ικανούς ν' αγαπούμε και πόσο ευλογημένη είναι η ζωή μέσα στην αγάπη Του.

Το προσωπικό στοιχείο του προβλήματος των ιεραποστολών πρέπει να μπει στο προσκήνιο. Κατ' αρχάς, το ιεραποστολικό κήρυγμα πρέπει να προσφέρει την δωρεάν αγάπη και σωτηρία του Χριστού. Εάν οι χριστιανοί είναι σε μια χαμηλή, κρύα, κοσμική κατάσταση, το πρώτο πράγμα που πρέπει

να κάνουν είναι να περιμένουν το Θεό στην προσευχή και να έχουν πίστη για να τους οδηγήσει το Άγιο Πνεύμα σε μια αληθινή αφιέρωση στον Ιησού Χριστό. Η ενδεχόμενη καθυστέρηση στις υποχρεώσεις μας θα καλυφθεί πολύ σύντομα. Οι αδύναμοι πιστοί, που είναι πρόθυμοι ν' ακούσουν και να δώσουν, πρέπει να ανυψωθούν στην επίγνωση του θαυμάσιου πνευματικού προνομίου τού να προσφέρουν τον εαυτό τους στο Χριστό για να ζήσουν για τη βασιλεία Του. Πρέπει να ενθαρρυνθούν να πιστέψουν ότι ο Κύριος που τους αγαπά, ανταμείβει πλούσια την αγάπη τους και θα τους κάνει ικανούς να Του την μεταδώσουν. Πρέπει να μάθουν ότι η αγάπη θυσίας του Χριστού ζητά μια αφιέρωση ολόκληρης της καρδιάς και ότι όσα περισσότερα θυσιάζουν, τόσο περισσότερο θα τους κατέχει αυτή η αγάπη. Τελικά, καθώς εργαζόμαστε να διασφαλίσουμε το συμφέρον και τα δώρα κάθε ατόμου, πολύ περισσότερο πρέπει να εργαζόμαστε να φέρουμε τον καθένα σε επαφή με τον Ίδιο το Χριστό.

Αρχικά, μπορεί να φανεί ότι στοχεύουμε πολύ ψηλά. Σε πολλές περιπτώσεις, η ανταπόκριση σε μια συνάντηση μπορεί να είναι πολύ ισχνή. Ο ποιμένας ας αφιερωθεί στο να μελετήσει το ιεραποστολικό πρόβλημα κάτω από αυτό το φως. Ας το θέσει στο ποίμνιό του, καθαρά και επίμονα. Έχετε λυτρωθεί για να είστε μάρτυρες και αγγελιαφόροι της αγάπης του Χριστού. Για να μπει

και εσύ σ' αυτό το κάλεσμα, η αγάπη Του σου έχει δοθεί και έχει γεμίσει την καρδιά σου. Καθώς σε αγαπά, αγαπά και τον κόσμο. Θέλει, αυτοί που θα το καταλάβουν, να το πουν και σ' αυτούς που δεν το γνωρίζουν. Η αγάπη Του σε εσένα και σε εκείνους, η αγάπη σου προς Αυτόν και προς αυτούς, σε καλούν να το κάνεις. Καθώς ο Χριστός έδωσε τον Εαυτό Του, δώσε και συ τον δικό σου για αυτό το έργο της αγάπης.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδέρη-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδέρη-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Πάντα νέες!

«Τούτο, λοιπόν, σας λέω και το υποστηρίζω στ' όνομα του Κυρίου, να μη ζείτε πια όπως ζουν οι υπόλοιποι εθνικοί, κινούμενοι από τους μάταιους λογισμούς τους» (Εφ. 4:17)

Οι γυναίκες οδηγοί ήταν πρόβλημα για την κυκλοφορία την εποχή του Λουδοβίκου του 15ου. Τότε ήταν πολύ της μόδας να οδηγεί κάθε κυρία το αμάξι της μόνη της, δημιουργώντας άπειρα προβλήματα στους δρόμους. Νευριασμένος μια μέρα που το αμάξι του δε μπορούσε να προχωρήσει ο Λουδοβίκος διέταξε τον υπουργό του ντ' Αρζανσόν να ενεργήσει ώστε να σταματήσει αυτός ο μπελάς. Ο υπουργός όμως φοβόταν να βγάλει τη σχετική διαταγή, γιατί ήξερε πως οι κυρίες που θα θίγονταν από αυτήν είχαν πολλά μέσα στο παλάτι. Σκέφτηκε λιγάκι και τέλος έλυσε το πρόβλημα με μια έξυπνη διαταγή: «Κυρίες κάτω των 30 ετών απαγορεύεται να οδηγούν μόνες τους τα αμάξια τους». Και φυσικά οι περισσότερες κυρίες θα ισχυρίζονταν πως είναι κάτω των τριάντα!

Όχι μόνον οι κυρίες, μα όλοι μας θα θέλαμε να είμαστε πάντα νέοι, δυνατοί, ωραίοι, αρυτιδωτοί. Ας μην ξεγελιόμαστε όμως. Τα χρόνια περνούν, η ηλικία μας μεγαλώνει, τα νιάτα φεύγουν πολύ γρήγορα. Υπάρχουν όμως αισιόδοξα νέα, για όσους αγκαλιάσουν και δεχτούν τη χάρη του Χριστού. Όσο κι αν σ' αυτή τη γη υφιστάμεθα τη φθορά του χρόνου, υπάρχει μια θαυμάσια προοπτική για τα παιδιά του Θεού, τα λυτρωμένα και καθαρισμένα από την αμαρτία με το αίμα του Χριστού. Υπάρχει η ανανέωση του πνεύματος, που ο Χριστός χαρίζει στον πιστό Του, μια ζωή γεμάτη από τη χαρά της παρουσίας Του, που δεν έχει φθορά. Και στη συνέχεια, μια ζωή ατέλειωτη στον Ουρανό της δόξας Του, με το καινούργιο, ουράνιο σώμα που δε φθείρεται, δεν πονάει, δε γερνάει. Είναι δοξασμένο, σαν το αναστημένο σώμα του Κυρίου μας.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας φυλάει από τη ματαιότητα και τη ματαιοδοξία αυτού του κόσμου. Όσο κι αν περνούν τα χρόνια, Αυτός να μας δίνει καινούργια δύναμη και καινούργιο ζήλο να Τον υπηρετούμε και να Τον ευχαριστούμε για όλα.

Αρκεί που το γνωρίζει ο Θεός

«Κι έχει τη δύναμη ο Θεός να σας δώσει με το παραπάνω κάθε δωρεά, έτσι που έχοντάς σε κάθε περίπτωση, πάντοτε και σε όλα αυτάρκεια, να προσφέρετε όλο και περισσότερο σε κάθε είδους αγαθοεργία» (Β' Κορ. 9:8)

Ο γνωστός συγγραφέας και γιατρός Α. Κρόνιν διηγείται για μια νοσοκόμα, που πολύ τον βοήθησε σ' ένα μικρό Ουαλικό χωριό, στην κομητεία του Μονμάουθ, όπου δεν υπήρχε καμιά υγειονομική υπηρεσία. Ήταν καμιά πενήνταριά χρονών, με γερό σώμα, ρυτιδωμένο πρόσωπο και φωτεινό βλέμμα. Η παρουσία της του έδινε κουράγιο. Καθόταν με αγάπη στο προσκέφαλο του αρρώστου για να δίνει φάρμακα, να δένει τραύματα, να παρηγορεί. Είκοσι ολόκληρα χρόνια περιποιόταν μόνη της τους κατοίκους της περιοχής, πριν πάει ο Κρόνιν. Κάθε μέρα έκανε κάπου 20 χιλιόμετρα με τα πόδια. Ποτέ δεν ένιωθε κουρασμένη, ώστε να μην πηγαινε όπου την ζητούσαν, ακόμη και τη νύχτα. Λησμονούσε τελειώς τον εαυτό της. Η αμοιβή της ήταν πενιχρή, παρά τη λατρεία που της είχε ο κόσμος. «Μα γιατί δε ζητάτε μεγαλύτερο μισθό; Είναι γελοίο να δουλεύετε για τόσο λιγα», της είπε ένα βράδυ ο Κρόνιν, καθώς έπιναν το τσάι τους μετά από κοπιαστική δουλειά. «Έχω ό,τι μου χρειάζεται για να ζήσω», απάντησε. «Θα έπρεπε να κερδίζετε μια λίρα παραπάνω την εβδομάδα. Ο Θεός ξέρει ότι το αξίζετε». «Γιατρέ, αν ο Θεός γνωρίζει ότι το αξίζω, τι θα ζητήσω παραπάνω; Για μένα αυτό μόνο έχει σημασία!». Ο γιατρός κατάλαβε ότι η ύπαρξή της ήταν μια διαρκής μαρτυρία της πίστης της στο Θεό, ένωσε τον πλούτο της ζωής της και το κενό της δικής του ζωής. Όπως λέει ο ίδιος, τα λόγια μιας απλής νοσοκόμας ήταν αρκετά για να τον υψώσουν από το τέλμα του σκεπτικισμού στη στέρεη γη της πίστης στο Θεό.

Το να πιστεύεις στο Θεό, σημαίνει να ζεις για το Θεό. Ό,τι κάνεις, να το κάνεις μπροστά Του, μόνο γι' Αυτόν, αποβλέποντας σ' Αυτόν, περιμένοντας από Αυτόν και ας μην παραπονιέσαι ποτέ για όσα αμείβεσαι και για όσα οι άνθρωποι σου δίνουν, αφού Εκείνος γνωρίζει και βλέπει τα πάντα και αν και εφόσον Εκείνος κρίνει κάτι ν' αλλάξει, τότε θα το κάνει!

Ο Λόγος και η Προσευχή

"Αν μείνετε ενωμένοι μ' Εμένα και τα λόγια Μου μείνουν μέσα σας, ζητήστε ό,τι θέλετε και θα σας γίνει" (Ιωαν. 15:7).

Μία ευκαιρία μάς παρουσιάζεται εδώ για τα λόγια του Θεού εν Χριστώ, που πρέπει να βρίσκονται στην πνευματική μας ζωή και ιδιαίτερα στη προσευχή μας. Όταν ο Θεός μιλά για τον εαυτό Του στα λόγια Του, πράγματι δίνει τον εαυτό Του, την αγάπη Του και τη ζωή Του, το θέλημά Του και τη δύναμή Του σ' εκείνους που δέχονται αυτά τα λόγια. Αυτό το κάνει πέραν πάσης αμφιβολίας. Σε κάθε εντολή θέτει τον εαυτό Του στη δύναμή μας για να μοιραστούμε μαζί Του το θέλημά Του, την αγιότητά Του, την τελειότητά Του. Μέσα στο Λόγο του Θεού ο Θεός μάς δίνει τον εαυτό Του. Ο Λόγος Του δεν είναι τίποτε λιγότερο από τον αιώνιο Υιό, τον Ιησού Χριστό. Όλα τα λόγια του Χριστού είναι λόγια του Θεού, γεμάτα από ιερή ζωή και δύναμη. "...Τα λόγια που Εγώ σας έχω μιλήσει είναι Πνεύμα και είναι ζωή" (Ιωα. 6:63).

Το να ακούς τη φωνή του Θεού είναι κάτι περισσότερο από μια προσεκτική μελέτη του Λόγου. Μπορεί να υπάρξει μία μελέτη και γνώση του Λόγου μέσα στις οποίες υπάρχει λίγη αληθινή επικοινωνία με το ζωντανό Θεό. Αλλά υπάρχει επίσης η ανάγνωση του Λόγου, μέσα στην ίδια την παρουσία του Πατέρα κάτω από την οδηγία του Αγίου Πνεύματος, μέσω του οποίου ο Λόγος έρχεται σ' εμάς με ζωντανή δύναμη από τον Ίδιο το Θεό. Είναι σ' εμάς η αληθινή φωνή του Πατέρα, μια πραγματική προσωπική επικοινωνία μαζί Του. Είναι η ζωντανή φωνή του Θεού, που εισχωρεί στην καρδιά, που φέρνει ευλογία και δύναμη και ξυπνά την απόκριση μιας ζωντανής πίστης, που αγγίζει πάλι την καρδιά του Θεού.

"Αν μείνετε ενωμένοι μ' Εμένα και τα λόγια Μου μείνουν μέσα σας, ζητήστε ό,τι θέλετε και θα σας γίνει" (Ιωαν. 15:7). Βλέπουμε τι σημαίνουν τα λόγια που ο Σωτήρας δίνει για τον Εαυτό Του. Οφείλουμε να έχουμε τους λόγους Του μέσα μας, προσαρμοσμένα στη θέλησή μας και στη ζωή μας, και να φαίνονται στη συμπεριφορά μας και στον τρόπο ζωής μας. Πρέπει να αφθονούν μέσα μας. Ολόκληρη η ζωή μας πρέπει να είναι μία συνεχής έκθεση λέξεων που υπάρχουν μέσα μας και που μας γεμίζουν. Τα λόγια αποκαλύπτουν το Χριστό μέσα μας, και η ζωή μας αποκαλύπτει Αυτόν στον κόσμο. Είναι σαν τα λόγια του Χριστού να μπαίνουν μέσα στην καρδιά μας, να γίνονται ζωή μας και να μας επηρεάζουν, ώστε τα λόγια μας να μπαίνουν στην καρδιά Του και να Τον αγγίζουν. Η προσευχή μου θα εξαρτηθεί από τη ζωή μου. Ό,τι είναι τα λόγια του Θεού για εμένα και σ' εμένα, έτσι τα λόγια μου θα είναι για το Θεό και στο Θεό.

Ο Ιησούς μάς φέρνει κοντά στο Θεό

«Τώρα, όμως διαμέσου του Ιησού Χριστού, εσείς που άλλοτε ήσασταν μακριά, γίνετε κοντά διαμέσου του αίματος του Χριστού» (Εφ. 2:13)

Κατά κάποιον τρόπο, ο Ιησούς μάς λέει, ότι όλοι μας υπήρξαμε αλλόθρησκοι κάποια στιγμή στη ζωή μας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Όλοι βρεθήκαμε έξω από τους σκοπούς του Θεού «χωρίς ελπίδα και χωρίς Θεό στον κόσμο» (Εφ. 2:12β). Η καρδιά μας απομακρύνθηκε πολύ από Εκείνον, η ζωή μας κατάντησε ένα τρελό μπέρδεμα, καθώς προσπαθούσαμε να «τα βγάλουμε πέρα» μόνοι μας.

Αλλά όταν πορευόμαστε με το Χριστό, ο Θεός μάς έφερε κοντά Του. Είμαστε τα παιδιά Του, και μας κρατά κοντά Του, ώστε ν' ακούμε τη φωνή Του να μας μιλά, και να μας καθοδηγεί, ν' ακούμε το χτύπο της καρδιάς Του. Δεν παλεύουμε πια μόνοι μας, και χωρίς ελπίδα, αλλά έχουμε το πρόνομο πια τού να ζούμε κοντά στο Θεό.

Ο Θεός μάς κάνει ικανούς να συγχωρούμε Η μαρτυρία συγχώρησης της Corrie ten Boom

Η Corrie ten Boom και η οικογένειά της, συνεργαζόμενη με τη Δανέζικη αντίσταση, περιέθαλπε Εβραίους κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στο σπίτι τους στη Ολλανδία για να τους σώσει από το Ολοκαύτωμα. Οι Ναζί την ανακάλυψαν και συνέλαβαν την ίδια όσο και όλη της την οικογένεια και τους έστειλαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η Corrie και η αδελφή της Betsie ήταν φυλακισμένες μαζί στο Ravensbruck της Γερμανίας. Εκεί, μαρτύρησαν και υπέμειναν απερίγραπτη βιαιότητα και απογοήτευση και έφτασαν πολύ κοντά στο θάνατο από πείνα. Η Betsie χτυπήθηκε από ένα Ναζί φρουρό, με αποτέλεσμα να αδυνατίσει ακόμη πιο πολύ το φιλάσθενο σώμα της, έτσι με τον καιρό αδυνατίζε όλο και πιο πολύ και τελικά πέθανε.

Ωστόσο, η Betsie πάντα προσευχόταν στο Θεό να φέρει καλό μέσα από το τρομερό κακό που βίωναν. Προσευχόταν για τους φρουρούς της και για τις φρικαλεότητες του στρατοπέδου ο Θεός να τα χρησιμοποιήσει όλα σαν βάση για κάτι όμορφο για Εκείνον. Τα λόγια της στην αδελφή της Corrie την συνόδεψαν για τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής της. Η Betsie είχε ένα όραμα από το Θεό. «Είδε» τους καταυλισμούς των φυλακών βαμμένους πράσινο χρώμα και γεμάτους με φυτά που αυξάνονταν και με λουλούδια που θεράπευαν την ψυχή. Ύστερα στράφηκε στην αδελφή της και της είπε να μεταδώσει στον κόσμο ένα μήνυμα από τον Κύριο: «Πρέπει να πούμε στους ανθρώπους ό,τι μάθαμε εδώ. Πρέπει να τους πούμε ότι δεν υπάρχει ένας τόσο βαθύς λάκκος που ο Θεός δεν μπορεί να φτάσει. Θα μας ακούσουν Corrie, διότι βρεθήκαμε εκεί».

Η Betsie μετά από λίγο πέθανε. Η Corrie αφέθηκε ελεύθερη από ένα «λάθος υπαλληλό». Επέστρεψε στην Ολλανδία,

απελευθερώθηκε από τις Συμμαχικές Δυνάμεις και ξαναδυνάμωσε. Μετά τον πόλεμο, κάποιος δώρισε κάποιους καταυλισμούς από στρατόπεδα συγκέντρωσης και εκείνη τους έβαψε πράσινους και τους έβαλε κήπους για να θεραπεύονται οι ψυχές και έτσι ξεκίνησε τη διακονία της αγάπης και της θεραπείας στους μέχρι πριν λίγο εχθρούς της. Συχνά πήγαινε να μιλήσει σε μέρη της Γερμανίας, μεταφέροντας το μήνυμα που η αδελφή της Betsie της είχε πει πριν πεθάνει.

Υπήρξε όμως μια στιγμή που ήταν αποφασιστική για την Corrie. Είχε πάει στη Γερμανία να κηρύξει το ευαγγέλιο της συγχώρησης. Ακούστε τα λόγια της:

«Ήταν στη διάρκεια της λειτουργίας σε μια εκκλησία στο Μόναχο όπου είδα τον πρώην άνδρα των Ες-Ες που ήταν φρουρός στις ντουζιέρες στο κέντρο του Ravensbruck. Ήταν ο πρώτος από τους δεσμοφύλακες που είχα δει από εκείνον τον καιρό. Και ξαφνικά ήταν όλα εκεί ένα δωμάτιο γεμάτο από ανθρώπους που περιγελοῦσαν, ο σωρός των ρούχων, το χλωμό πρόσωπο της Betsie.

«Ήρθε προς το μέρος μου, καθώς η εκκλησία άδειαζε, ακτινοβολώντας και σκύβοντας προς το μέρος μου. Πόσο ευγνώμων είμαι για το μήνυμά σας Δεσποινίς, όπως είπατε, Εκείνος με καθάρισε από τις αμαρτίες μου!»

«Στη συνέχεια άπλωσε το χέρι του να χαιρετίσει το δικό μου. Κι εγώ, που είχα κηρύξει τόσο συχνά στους ανθρώπους για την ανάγκη της συγχώρησης, το κράτησα στο πλευρό μου!

«Ακόμη κι' αν εκδικητικές σκέψεις γεμάτες θυμό με διαπέρασαν, είδα την αμαρτία τους. Ο Ιησούς Χριστός είχε πεθάνει και γι' αυτόν τον άνδρα. Επρόκειτο να ζητήσω κάτι περισσότερο; «Κύριε Ιησού» προσευχήθηκα, «συγχώρησέ με και

βοήθησέ με να τον συγχωρήσω».

«Προσπάθησα να χαμογελάσω. Πάλεψα για να σηκώσω το χέρι μου. Δεν μπορούσα. Δεν ένοιωθα τίποτα, ούτε την μικρότερη φλογίτσα ζεστασιάς ή ελέους. Κι' έτσι πάλι ψιθύρισα μια σιωπηλή προσευχή: «Ιησού, δε μπορώ να τον συγχωρήσω. Δώσε μου τη δική Σου συγχωρητικότητα».

«Καθώς έπιασα το χέρι του, συνέβη το πιο καταπληκτικό. Από τον ώμο μου κατά μήκος του βραχίονα και μέσα από το χέρι μου ένα ρεύμα φαινόταν να περνά από εμένα προς εκείνον, ενώ στην καρδιά μου ανάβλυσε μια αγάπη γι' αυτόν τον ξένο, που σχεδόν με πλημμύρισε.

«Κι' έτσι ανακάλυψα ότι δεν είναι πάνω στη δική μας συγχωρητικότητα ή στην καλοσύνη μας που θα θεραπευθεί ο κόσμος, αλλά επάνω στη δική Του. Όταν Εκείνος μάς λέει ν' αγαπάμε τους εχθρούς μας, μας δίνει, μαζί την εντολή, και την αγάπη».

Όταν σκεφτόμαστε ότι δε μπορούμε να συγχωρήσουμε, ο Θεός μπορεί να το κάνει μέσα από εμάς. Αυτό που χρειάζεται είναι η απόφαση να επιλέξουμε την Παντοδυναμία Του και να προσκαλέσουμε τον Κύριό μας στην αδυναμία μας. Τότε θα μπορέσει να συγχωρήσει μέσα από εμάς. Επίσης, θα χρησιμοποιήσει την προηγούμενη απογοήτευσή μας σαν αφετηρία για φροντίδα σε ανθρώπους που βρίσκονται σε απελπισμένη ανάγκη για το έλεος του Θεού μας.

Η Corrie έμαθε να ευλογεί εκείνους που την καταριούνται, να προσεύχεται για εκείνους που την κακομεταχειρίστηκαν, και μέσα απ' αυτή την πορεία, έμαθε ότι η συγχώρηση δεν απαιτείται μόνο, αλλά είναι και δυνατή. Έμαθε ότι «δεν υπήρχε τόσο βαθύς λάκκος που ο Θεός δεν μπορούσε να φτάσει».

Ο Ιησούς λέει: «Ίδού, Έρχομαι Γρήγορα!»

«Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε...μήπως και, όταν έρθει ξαφνικά, σας βρει να κοιμάστε. Και όσα λέω προς εσάς, τα λέω προς όλους: Αγρυπνείτε!» (Μαρκ. 13: 33, 36-37).

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ για τη ζύμη των λάθος διδασκαλιών. Θυμηθείτε ότι ο σατανάς μπορεί να μεταμορφωθεί ο ίδιος σε άγγελο φωτός. Θυμηθείτε ότι τα βρώμικα χρήματα ποτέ δεν είναι μαρκαρισμένα βρώμικα, αλλιώς δεν θα συναλλάσσονταν ποτέ. Να έχετε μεγάλο ενδιαφέρον για ολόκληρη την αλήθεια όπως είναι στον Ιησού. Μην ανέχεστε μια μικρή λανθασμένη διδασκαλία περισσότερο από ό,τι θ' ανεχόσασταν μια μικρή αμαρτία. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ, ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ! ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ για την τεμπελιά σχετικά με τη μελέτη της Βίβλου και την προσωπική προσευχή. Δεν υπάρχει τίποτα πιο πνευματικό, αλλά τελικά πρέπει να το κάνουμε μεθοδικά. Οι περισσότερες οπισθοχωρήσεις ξεκίνησαν στο ταμείο της προσευχής. Όταν ένα δένδρο σπάει στα δύο από ένα δυνατό άνεμο, είναι γιατί υπήρχε κάπου ένα κρυμμένο σάπισμα. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ!

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ για την πικρία και την ασπλαχνία προς τους άλλους. Μια μικρή αγάπη είναι πιο πολύτιμη από πολλά δώρα. Να έχετε

αετίσιο μάτι στο να βλέπετε το καλό που είναι στ' αδέρφια σας. Η μνήμη σας ας είναι ένα δυνατό κουτί για την ευγνωμοσύνη σας προς αυτούς, αλλά μια σήτα για τα σφάλματά τους. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ!

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ για την υπερηφάνεια και την ματαιοδοξία. Ο Πέτρος είπε αρχικά: «Ακόμη κι' αν όλοι Σε απαρνηθούν, εγώ όμως ποτέ». Μετά από λίγο, έπεσε! Η υπερηφάνεια είναι η λεωφόρος για την πτώση. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ!

Ας κοιτάζουμε τον εαυτό μας. Όπως είναι η πορεία μας, έτσι θα είναι και η ειρήνη μας. Πάνω απ' όλα, ας αγρυπνούμε για τον Κύριο μας Ιησού Χριστό. Ας ζούμε σαν η δόξα Του ν' αφορούσε την συμπεριφορά μας. Ας ζούμε σαν κάθε αμαρτία που επιτρέπαμε να ήταν ένα ακόμη αγκάθι στο κεφάλι Του, ένα ακόμη καρφί στα πόδια Του.

Ω, ας εξετάσουμε ο ζήλος για το Θεό να είναι πάνω από τις σκέψεις, οι λέξεις και οι πράξεις να είναι πάνω από τα κίνητρα, τους τρόπους και το περπάτημα! Ας μη φοβόμαστε να είμαστε πολύ αυστηροί. Ποτέ, να μη σκεφτούμε ότι δεν μπορούμε ν' αγρυπνούμε τόσο πολύ. «Κανείς μας δεν είναι παραπάνω από μισοξύπνιος!»

Η ανάσταση του Λαζάρου

«*Η Μαρία λοιπόν, μόλις έφτασε εκεί που ήταν ο Ιησούς, τον είδε κι έπεσε στα πόδια του λέγοντάς του: 'Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδελφός μου'.*» Ιωαν.11:32

Τα βλέπει κανείς εύκολα τα πράγματα, όταν γνωρίζει το τέλος μιας ιστορίας. Αλλά αν τα πάρουμε απ' την αρχή και ζήσουμε την αγωνία της αρρώστιας και του θανάτου του αδελφού τους, θα καταλάβουμε τον πόνο της Μάρθας και της Μαρίας. Ήταν μια αγαπημένη και δεμένη οικογένεια, που αγαπούσε πολύ τον Κύριο. Και ο Ιησούς τους αγαπούσε και πήγαινε συχνά στο σπίτι τους, κάθε φορά που περνούσε από τη Βηθανία. Μα τώρα ήταν μακριά, κι ένιωθαν τόσο αβοήθητες! Και σαν να μην έφτανε αυτό, έμεινε ακόμη δυο μέρες ο Ιησούς εκεί που ήταν, κι έπειτα ξεκίνησε να τις βρει. Το σώμα του φίλου Του είχε ήδη αρχίσει να αποσυντίθεται και να μυρίζει. «Κύριε, αν ήσουν εδώ.» Μα ο Χριστός τότε ακριβώς τις ζητάει πιστή. Πιστή ήταν όλα μοιάζουν να έχουν χαθεί.

Όταν δεν φαίνεται φως από πουθενά. Όταν ανθρωπίνως όλα είναι αδύνατα. Τότε είναι η ώρα του Κυρίου. «*Δεν σου είπα ότι αν πιστέψεις θα δεις τη δόξα του Θεού;*» δεν δεσμεύεται η δόξα του Θεού από φυσικούς νόμους, από καταστάσεις ή πρόσωπα. Δεν σταματάει μπροστά σε μια ταφόπετρα. Δεν την σκιάζει η σκιά του θανάτου. Ο Κύριος τελικά ανέστησε το Λάζαρο. Όλοι το είδαν το θαύμα μπροστά τους ζωντανό. Πόσοι από αυτούς πίστεψαν στο Γιο του Θεού, δεν ξέρουμε. Μα το θαύμα το μεγάλο είναι να πιστέψουμε εμείς μέσα στην καρδιά μας ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος και στα χέρια Του κρατάει τα πάντα. Είναι δυνατός και είναι γεμάτος έλεος και αγάπη για μας. Η πίστη μας αυτή θα Του δώσει δικαιώματα στη ζωή μας, θα καταλύσει κάθε εμπόδιο και θα απολαμβάνουμε τη δόξα του Θεού στην κάθε μας μέρα!

*Όλη η ζωή μας είναι
δεν είναι
εβδομήντα χρόνια,
ογδόντα αν υπάρχει ακόμα
ακμή και τα καλύτερα
απ' αυτά κόπος και πόνος,
γιατί φεύγουν γοργά
κι εμείς μισεύουμε.
Δίδαξέ μας, λοιπόν, ότι οι μέ-
ρες μας είναι μετρημένες.
Ψαλμ. 90:10,12*

Είσαι έτοιμος για τον ερχομό του Κυρίου;

Ο Ιησούς λέει: "*Γίνεστε...έτοιμοι*". "Γι' αυτό, κι εσείς γίνεστε έτοιμοι επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου" (Μαθ. 24:44).

Το να γίνεσαι έτοιμος σημαίνει να ζεις συνεχώς σε ετοιμότητα για τον Ερχομό του Κυρίου. Μερικοί λένε: "Δεν είμαι έτοιμος, αλλά ελπίζω να είμαι πριν είναι πολύ αργά". Χριστιανέ, το μόνο ασφαλές μέρος είναι να είσαι **πάντοτε** έτοιμος! Με οποιοδήποτε κόστος! Ο Ιησούς ποτέ δεν είπε αβάσιμα λόγια. Εκείνος είναι η Κεφαλή της εκκλησίας (Εφεσ. 5:23). Είναι ο Κύριος και ο Αφέντης. Γνωρίζει για τι πράγμα μιλάει. Εάν υπάρχει οτιδήποτε μικρό ή μεγάλο, που είναι εμπόδιο ανάμεσα στην ψυχή σου και στο Θεό, ή ανάμεσα σε σένα και σε οποιοδήποτε πρόσωπο επάνω στη γη, κανόνισέ το αμέσως! Εάν δεν βρίσκεσαι σε πλήρη νίκη σε οποιοδήποτε θέμα, προσευχήσου ό,τι κι αν σου κοστίζει, μέχρι να καταλάβεις ότι είσαι έτοιμος για τον ερχομό Του.

Ο τρόπος για να βρεις το Θεό ως απάντηση στην προσευχή, ως κάλυψη κάθε ανάγκης για το πνεύμα, την ψυχή και το σώμα, είναι να Τον ζητήσεις με όλη σου την καρδιά. Μπορεί να έχουμε σκεφτεί ότι ζητήσαμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά και δεν Τον βρήκαμε αλλά με κανέναν τρόπο, ας μην ξεγελάμε τον εαυτό μας. Η Αγία Γραφή είναι αληθινή. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην ισχύει το: "*Και θα Με ζητήσετε, και θα Με βρείτε, όταν Με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά*" (Ιερ. 29:13). Πρόσεξε την κατάσταση της χλιαρότητας και της μισής καρδιάς! Ο Θεός δίνει νίκη (Α' Κορ. 15:57). Γίνε υπερνικητής του εαυτού σου έπειτα πες στους άλλους το μήνυμα που νικά με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Όταν χάνουμε την αγάπη, την αληθινή ουράνια αγάπη, από την καρδιά και από τη ζωή μας, φεύγει το έδαφος κάτω απ' τα πόδια μας στη διακονία μας για τον Κύριο. "*Θυμήσου...από που ξέπεσες, και μετανόησε...*" (Αποκ. 2:5).

Ω, μακάρι να μας βοηθήσει ο Θεός! Ω, ας πάρουμε χρόνο να σκεφτούμε και να μετανοήσουμε! Ας θυμηθούμε πόσο κλάψαμε για τους αμαρτωλούς. Ας θυμηθούμε πόσο κρατούσαμε ένα αληθινό πνεύμα προσευχής. Ας θυμηθούμε πόσο λυπούμασταν για τα σφάλματα των άλλων χριστιανών και προσευχόμασταν γι' αυτούς. Τώρα, Θεέ ελέησέ μας, που, τόσο συχνά, αντί να προσευχόμασταν για τον πεσόντα αδελφό ή την αδελφή μας εν Κυρίω, μάλλον τους κρίναμε και τους κριτικάραμε και τους δικάζαμε και τους κουτσομπολεύαμε και σκεφτόμασταν αρνητικά γι' αυτούς. Ω, ας σκεφτούμε και ας μετανοήσουμε μ' αυτή την Ουράνια λύπη, που θα επαναφέρει τη χάρη του Θεού επάνω στη ζωή μας (Β' Χρον. 7:9-11).

"...Ο Θεός είναι αγάπη και εκείνος που μένει μέσα στην αγάπη, μένει σε ενότητα με τον Θεό και ο Θεός μένει σε ενό-

τητα μ' αυτόν" (Α' Ιωαν. 4:16). "*Αγαπητοί, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλον, επειδή η αγάπη προέρχεται από τον Θεό...*" (4:7).

Όσο παράξενο κι' αν φαίνεται, ακόμη και ανάμεσα στα παιδιά του Θεού, υπάρχουν περιπτώσεις που πρέπει να συγχωρούμε τους άλλους χριστιανούς για πράγματα που μας έχουν πει και κάνει. Πραγματικά να συγχωρήσουμε όχι απλά να προσπεράσουμε. "*Γίνεστε δε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού*" (Εφεσ. 4:32). Ο Ιησούς λέει: "*Συγχωρείτε, και θα συγχωρηθείτε*" (Λουκ. 6:37), και τα λόγια Του είναι ακριβώς στο στόχο.

Πρέπει να προσμένουμε την Επιστροφή του Κυρίου μας όχι με οκνηρία. "Ασχολήσου" εργάσου για το θέλημα του Θεού μέχρι Εκείνος να επιστρέψει. "*Μη γίνεστε άφρονες, αλλά να καταλαβαίνετε τι είναι το θέλημα του Κυρίου*" (Εφ. 5:17). Να είσαι επιμελής και πιστός και ένθερμος με χαρά στην υπηρεσία του Κυρίου μας μέχρι να επιστρέψει! Στον πλούσιο στην κόλαση ειπώθηκε: "*...Απόλαυσες τα αγαθά σου στη ζωή σου...*" (Λουκ. 16:25). Δε μπορούμε να παρασυρόμαστε σε πολυτέλεια και ανέσεις και μαλακότητα τώρα, ενώ το έργο του Θεού και η εξάπλωση του Ευαγγελίου παραμελούνται και ενώ τα πραγματικά παιδιά του Θεού υποφέρουν από έλλειψη υποστήριξης και ενθάρρυνσης και μετά να περιμένουμε να λάβουμε μια ευλογημένη ανταμοιβή όταν επιστρέψει ο Ιησούς! Μάλλον, "*Ζητάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη Του...*" (Μαθ. 6:33), ανεξάρτητα από το τι μας συμβαίνει. Βάλε ως πρώτη προτεραιότητα της ζωής σου την εξάπλωση του Χριστού στον κόσμο, του καλύτερου πρότυπου της βαθύτερης επιθυμίας της καρδιάς σου, του υψηλότερου σκοπού των πιο αγαπητών σου επιδιώξεων!

Ο Ιωνάθαν Έντουαρτς, Αμερικάνος φιλόσοφος και θεολόγος του 18ου αιώνα, έγραψε με ποιητική διάθεση:

"*Πατέρες και μητέρες, σύζυγοι ή παιδιά, η συντροφιά φίλων εδώ στη γη, δεν είναι παρά σκιές. Η ουσία βρίσκεται μόνο στην απόλαυση του Θεού.*

Αυτά όλα δεν είναι παρά σκόρπιες ακτίνες, ο ήλιος όμως είναι ο Θεός.

Αυτά δεν είναι παρά ρυάκια. Ο Θεός όμως είναι η Πηγή.

Αυτά δεν είναι παρά μόνο σταγόνες. Ο Θεός όμως είναι ο ωκεανός".

Μελετώντας τον Άγιο Λόγο του Θεού

"Επειδή, οι βουλές Μου δεν είναι βουλές σας ούτε οι δρόμοι σας οι δικοί Μου δρόμοι, λέει ο Κύριος. Αλλ' όσο ψηλοί είναι οι ουρανοί από τη γη, έτσι και οι δρόμοι Μου είναι ψηλότεροι από τους δρόμους σας, και οι βουλές Μου από τις δικές σας βουλές. Επειδή, όπως κατεβαίνει η βροχή και το χιόνι από τον ουρανό, και δεν γυρίζει εκεί, αλλά ποτίζει τη γη, και την κάνει να εκφύει και να βλασταίνει, για να δώσει σπόρο σ' αυτόν που σπέρνει, και ψωμί σ' αυτόν που τρώει, έτσι θα είναι και ο λόγος Μου, που βγαίνει από το στόμα Μου..." (Ησα. 55:8-11).

Προσέξτε, ο Θεός αρχίζει με σκέψεις και λέει ότι, εκ φύσεως, οι σκέψεις μας δεν είναι σκέψεις Του. Τότε, πώς μπορούμε ν' αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τις σκέψεις του Θεού; Ο Θεός δίνει την απάντηση στις λέξεις που ακολουθούν. Οι δρόμοι και οι σκέψεις του Θεού είναι στο ουράνιο επίπεδο, ενώ οι δρόμοι και οι σκέψεις οι δικές μας είναι στο επίγειο επίπεδο, πολύ πιο κάτω απ' το επίπεδο του Θεού. Αλλά ο Λόγος του Θεού φέρνει τους δρόμους και τις σκέψεις Του κάτω απ' τον ουρανό μέσα στη ζωή και την καρδιά μας, παράγοντας τ' αποτελέσματα που χρειαζόμαστε.

Ο Θεός συνεχίζει να λέει στο ίδιο μέρος, όσον αφορά στο Λόγο Του:

"Δεν θα γυρίσει σε Μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά Μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι τον αποστέλλω. Επειδή, θα βγείτε έξω με χαρά, και θα οδηγηθείτε με ειρήνη, τα βουνά και οι

λόφοι θα αντηχήσουν μπροστά σας από αγαλλίαση, και όλα τα δέντρα του χωραφιού θα χειροκροτήσουν. Αντί της αγκαθιάς θα ανέβει κυπαρίσσι, αντί της τσουκνίδας θα ανέβει μυρσίνη..." (Ησα. 55:11-13).

Αυτό είναι το αποτέλεσμα του Λόγου του Θεού, που κατεβαίνει από τον ουρανό, μπαίνει στην καρδιά μας, καταλαμβάνει τη διάνοιά μας και ανταλλάσει τους δρόμους και τις σκέψεις μας με τους δρόμους και τις σκέψεις του Θεού. Καθώς το μυαλό μας γεμίζει με το Λόγο του Θεού, αρχίζουμε να σκεφτόμαστε τις σκέψεις του Θεού. Ολόκληρη η ζωή των σκέψεών μας αλλάζει ολοκληρωτικά.

Τ' αποτελέσματα αναφέρονται εδώ σε πανέμορφη γλώσσα: ειρήνη (θα οδηγηθείτε με ειρήνη), χαρά (θα βγείτε έξω με χαρά), δοξολογία (ακόμη και τα φυσικά πράγματα θα δοξάσουν - "τα δέντρα του χωραφιού θα χειροκροτήσουν"), και καρποφορία (στη θέση της αγκαθιάς και της τσουκνίδας, θ' ανέβουν η μυρσίνη και το κυπαρίσσι).

Αυτά συμβαίνουν στη ζωή μας όταν ο Λόγος του Θεού εισχωρεί και τον αποδεχόμαστε και αρχίζουμε να τον μελετούμε. Οι δικοί μας δρόμοι και σκέψεις είναι σαν τ' αγκάθια και τις τσουκνίδες, είναι άκαρποι και άχρηστοι. Αλλά όταν αντικαθίστανται από το Λόγο του Θεού, τότε αντί γι' αγκάθια και τσουκνίδες, παράγουμε το κυπαρίσσι και την μυρσίνη.

Η επίδραση της ανατροφής των παιδιών με τη βοήθεια του Θεού

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανθρώπινη επίδραση στη διαμόρφωση του χαρακτήρα, είτε για καλό είτε για κακό, από αυτή των γονιών. Και αν μπορεί να γίνει μια χριστιανική επίδραση, τότε έχουμε το δικαίωμα να περιμένουμε, τόσο από τη φύση της υπόθεσης, όσο και από την πραγματική εμπειρία, ότι θα έχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα.

Κάθε γονιός ας ανατρέφει τα παιδιά του με τον τρόπο που περιγράφει η Βίβλος (Παρ. 22:6). Ας τα οδηγεί με πιστότητα στις αλήθειες του Λόγου του Θεού όσο ακόμη μπορούν να διδαχθούν. Ας μεταδίδει τις οδηγίες του όσο οικεία και πρακτικά γίνεται, συνδυαζόμενα με τις κατάλληλες συμβουλές και νουθεσίες. Ας προσεύχεται με και για τα παιδιά του, και ας τα διδάσκει να προσεύχονται για τον εαυτό τους. Εάν όλα αυτά δεν είναι άμεσα ενεργά στο να μαλακώσουν την καρδιά τους, τουλάχιστον, θα τα κάνει ιδιαίτερα ελπιδοφόρους υποψήφιους στο να δεχθούν το Χριστό. Θα είναι μια χαρούμενη προετοιμασία για το αποτελεσματικό έργο του Αγίου Πνεύματος του Θεού.

Πηγαίνετε σε όποιο μέρος θέλετε, όπου το Άγιο Πνεύμα εργάζεται εκτεταμένα και δυναμικά, και θα βρείτε ότι οι οικογένειες που έχουν ιδιαίτερα ευλογηθεί, είναι αυτές στις οποίες ο Θεός έχει τιμηθεί από την με πίστη εκπλήρωση των καθηκόντων των γονιών, και τη γενική επιρροή του παραδείγματος των χριστιανών.

Τι είναι προσευχή;

Με απλά λόγια, προσευχή είναι η επικοινωνία με το Θεό. Ωστόσο, το θέμα είναι τόσο βαθύ, που ολόκληρα βιβλία έχουν γραφτεί γι' αυτό και δεν έχουν αρχίσει να σταθμίζουν το βάθος της προσευχής. Η Αγ. Γραφή είναι γεμάτη από παραδείγματα προσευχών με οδηγίες για το πώς να προσευχόμαστε.

"Μη μεριμνάτε για τίποτε, αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στο Θεό με ευχαριστία διαμέσου της προσευχής και της δέησης. Και η ειρήνη του Θεού, που υπερέχει κάθε νοη, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τα διανοήματά σας διαμέσου του Ιησού Χριστού" (Φίλιπ. 4:6-7). Σ' αυτά τα εδάφια βλέπουμε ότι καλοδύναστε να προσευχόμαστε για τα πάντα! Και να πιστεύουμε ότι η προσευχή είναι παντοδύναμη. Κάποια φορά, ο Andrew Murray είπε: "Πρέπει ν' αρχίσουμε να πιστεύουμε ότι ο Θεός, μέσω του μυστηρίου της προσευχής, μας έχει εμπιστευθεί μια δύναμη, που μπορεί να μετακινήσει τα Επουράνια, και να κατέβει εδώ κάτω στη γη".

Κάποιος άλλος έγραψε: "Η προσευχή είναι η επαφή μας με τον Ύψιστο. Χωρίς να βλέπουμε το Θεό, είμαστε σαν τα διασκορπισμένα σκαλοπάτια μιας σπασμένης σκάλας. Με την προσευχή, μετατοπίζουμε το κέντρο της ζωής μας από την επίγνωση του εαυτού μας στην παράδοση του δικού μας συμφέροντος και μας κάνει ικανούς να βλέπουμε τον κόσμο με τον καθρέφτη του άγιου".

Ο Oswald Chambers είπε: "Η προσευχή δεν μας φτιάχνει για μεγαλύτερο έργο. Η προσευχή είναι το μεγαλύτερο έργο".

Ο Απ. Παύλος προέτρεπε τους Θεσσαλονικείς να "προσεύχονται αδιάλειπτα" (Α' Θεσ. 5:17).

Στο Λουκ. 18:1 διαβάζουμε: "Τους έλεγε ο Ιησούς μάλιστα και μια παραβολή για το ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχονται, και να μη αποκάμνουν".

Οι Ψαλμοί περιέχουν το πολύ γνωστό εδάφιο: "Μπέιτε μέσα στις πόλεις Του με δοξολογία, και στις αυλές Του με ύμνο, δοξολογείτε Τον, ευλογείτε το όνομά Του" (Ψαλμ. 100:4).

Αυτό είναι ένα πολύ όμορφο πρότυπο για προσευχή. Να υψώνω πάντοτε τον Κύριο, να Τον ευχαριστώ, να Τον δοξάζω και να ευλογώ το Όνομά Του, πριν Του φέρω προσωπικά αιτήματα, ή πριν προσευχηθώ για άλλους.

Η προσευχή είναι ένα παντοδύναμο εργαλείο επικοινωνίας, που μας έχει δώσει ο Θεός. Είναι ένα ανοιχτό κανάλι να μιλάμε με τον Κύριο. Η προσευχή πρέπει να είναι το ουσιαστικό μέρος της ζωής κάθε πιστού.

Αισθανόμαστε ένοχοι για την αμαρτία της έλλειψης προσευχής; Αν ναι, τώρα είναι η ευκαιρία για μετάνοια και επαναφέρωση στο Θεό μέσω της προσευχής.